

Преминуо Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј
ВЕЛИКИ ГРАДИТЕЉ МОСТОВА

Са најдубљом жалошћу опраштамо се од Његове Светости Патријарха српског г. Иринеја, великог сина српског народа. Као први међу једнакима руководио је Српском православном црквом чувајући њено јединство, углед улогу, свуда тамо где су српске земље и где живи српски народ, а затим, у православном и хришћанском свету уопште.

Чувајући канонске, заветне вредности православља истовремено је био неуморни градитељ мостова, разумевања и узајамног поштовања у односима са другим црквама и другим религијама. На сваком месту ширио је човекољубље. Поникао из свог народа, са свим његовим најбољим особинама, увек је бринуо о његовој добробити, његовој славној историји и будућности грађеној на дубоким коренима. Често је говорио да примљено од предходних генерација морамо чувати и предавати новим нараштајима. Његова блага и мудра реч пажљиво се слушала и уважавала како у српском народу, тако и међу старешинама других цркава и религија. Српски народ је један ма где живео – често је говорио да би посредно подсећао како су поделе непотребне и штетне. У државне послове није се мешао али је све тешкоће и проблеме српског народа дубоко преживљавао и настојао да СПЦ са својим вековним искуствима, помогне у њиховом решавању колико год може и на најбољи начин, у складу са њеном улогом верске, националне институције.

Своју снагу, мудрост и умеће усмеравао, пре свега, на очување јединства СПЦ, а тиме и јединства српског народа. Увек је подесћао да је покрајина Косово и Метохија колевка српске духовности, државе и нације и да је саставни део Републике Србије. Тежио је да се поштују правда и право за српски народ једнако, као што се поштују права других народа, био је свестан моћи силе, али је предност давао истини, правди и мирном решавању свих питања, како међу људима, тако међу народима, црквама, религијама.

Изузетну пажњу и све време проведено на светом трону СПЦ посветио је завршавању Храма Светог Саве, у томе је непрекидно сарађивао са државним институцијама и другим црквама, а посебно Руском православном црквом. Спокојан је што у часу упокојења тај вишевековни подухват српског народа и Србије успешно приведен крају и што га предаје будућим генерацијама.

Са посебном пажњом пратио је положај делова српског народа који живе изван Србије и читавог српског расејања. Увек је налазио време да и поред великих обавеза прима и слуша делегације и угледне појединце српског расејања, да их посаветује и одговори на оно што их тишти. Редовно им је поручивао да је најважније да чувају свој духовни, национални и културни идентитет и да, у том смислу, највећу пажњу посвете правилном усмеравању и образовању младих, који треба да буду поносни што су српског порекла. Залагао се да Србија, као матица увек брине и помаже деловим српског народа изван Србије, српској дијаспори у очувању свог идентитета и заштити од асимилације. И у том погледу, градио је мостове између свих делова српског народа, у снажењу осећаја припадности и јединства, као услова за разумевање и повезивање са другим народима.

Подржавао је и помагао хуманитарну делатност Фонд дијаспора за матицу. Благословио је издвајање велике помоћи Фонда за отклањање последица катастрофалних полова, 2014. и 2015. године, у Србији и Републици Српској. Благословио је одржавање последње Скупштине Фонда у Парохијском дому Храма Светог Саве.

Београд, 20. 11. 2020. године

Београдски форум за свет равноправних
Фонд дијаспора за матицу